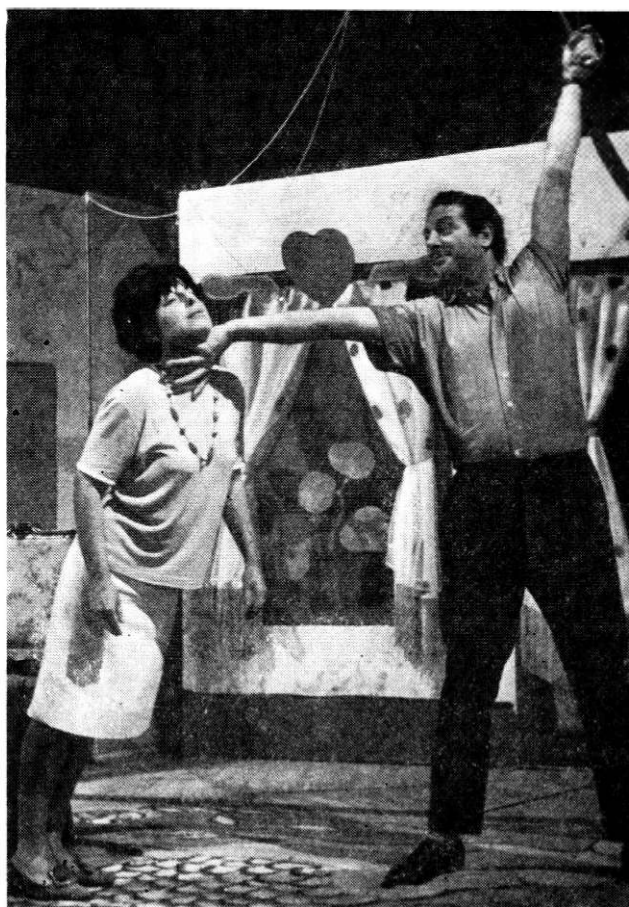

Valentino Dain

de
**Adrian
Marino**

Valentino Dain și Silvia Ghelan în timpul unei repetiții la „O noapte furtunoasă”.

Fără a-mi verifica imaginea cu a cronicarilor de specialitate — mă pronunț în calitate de simplu spectator — îndrăznesc să afirm că Valentino Dain este, în perioada actuală, cel mai talentat actor al Teatrului Național din Cluj. Masiv, complet, bun atît în roluri de tragedie, cit și de dramă și comedie, Valentino Dain mi-a lăsat totdeauna impresia vitalității și deciziei în gest și voce, a siguranței de sine, a prezenței scenice. N-aș putea afirma cit de interiorizat este jocul său, cit de intelectualizat. Dar, în rolurile istorice, unde este distribuit de obicei (a „făcut” pe Cherea în **Caligula**, pe Ștefan cel Mare în **Săptămîna patimilor**, pe procurorul Iankovici în **Procesul Horia** etc.),

prestanța și dinamismul au fost incontestabile. Cred că ar face o bună figură și în filme istorice și am aflat cu plăcere că a fost distribuit, în sfîrșit, între timp, în filmul în curs de realizare **Mihai Viteazul**. Fost marinăr, cu o undă de aventură și nostalgie în sine, cu instinctul resurselor multiple, expeditiv, Valentino Dain reușește și în acest registru, gen Chiriac, din **Noaptea furtunoasă**, sau sir Oliver din **Școala calomniei**, la limita — actricește vorbind — a blufului, abilității, ingeniozității inteligente, fără mari scrupule morale. Valentino Dain are energie și jovialitate. Două calități de prim ordin.